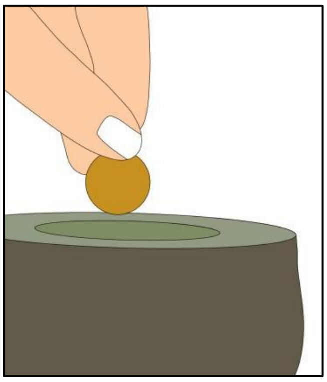

Den kristna seden att ge allmosor

Allmosor - kläder, mat eller pengar som ges till fattiga människor

Evangelierna

Se till att ni inte ger era allmosor inför människorna för att bli sedda av dem, annars får ni ingen lön från er Fader i himlen. När du därför ger din allmosa, blås inte i en trumpet för dig, som hycklarna gör i synagogorna och på gatorna, för att få ära av människorna. Amen säger jag er: De har redan sin lön. Men när du ger allmosor, låt inte din vänstra hand veta vad din högra hand gör, så att dina allmosor kan vara i det fördolda. Och din Fader, som ser i det fördolda, skall belöna dig öppet. Matteus 6:1-4

Jesus svarade och sade: ” En man for ner från Jerusalem till Jeriko och råkade hamna bland rövare. De klädde av honom kläderna och sårade honom, och gick sedan därifrån och lämnade honom halvdöd. Av en händelse kom en präst ner den vägen, och när han såg honom gick han förbi på andra sidan. Likaså kom en levit, när han var vid platsen, och såg på honom och gick förbi på andra sidan. Men en samarit som var på resa kom dit han var. Och när han såg honom ömkade han sig över honom. Han gick till honom och förband hans sår och hällde i dem olja och vin. Han satte honom på sin egen boskap och förde honom till ett värdshus och tog hand om honom. Nästa dag, när han gick därifrån, tog han fram två denarer och gav dem till värden och sade till honom: ”Ta hand om honom, och vad du än kostar mer, ska jag betala dig igen när jag kommer tillbaka. Vem av dessa tre anser du vara den nästa som råkade hamna bland rövarna?” Han svarade: ”Den som visade honom barmhärtighet.” Då sade Jesus till honom: ” Gå och gör du likaså.” Lukas 10:30-37

Utan ge hellre allmosor av det ni har, och se, allt är rent för er. Lukas 11:41

Sälj vad ni äger och ge allmosor. Skaffa er påsar som aldrig blir gamla, en skatt i himlen som aldrig tar slut, där ingen tjuv kommer fram och inte heller mal förstör. Ty där er skatt är, där kommer också ert hjärta att vara. Lukas 12:33-34

Apostlagärningarna

Petrus och Johannes gick upp till templet tillsammans vid bönetimmen, det vill säga den nionde timmen. Då bars en man fram, som hade varit halt ända från sin mors livmoder, och man lade honom varje dag vid tempelporten, den som kallas Sköna porten, för att be om allmosor av dem som gick in i templet. När Petrus såg att Petrus och Johannes var på väg att gå in i templet, bad han om en

allmosa. Petrus fäste blicken på honom tillsammans med Johannes och sade: ”Se på oss.” Och han lyssnade till dem, i väntan på att få något av dem. Petrus sade då: ”Silver och guld har jag inte, men det som jag har ger jag dig. I Jesu Kristi, nasarénes, namn, res dig upp och gå.” Och han tog honom vid högra handen och reste upp honom. Och genast fick hans fötter och vrister styrka. Och han sprang upp, reste sig och gick omkring. Och han gick in i templet med dem, vandrande och hoppande, och prisade Gud. Apostlagärningarna 3:1-8

Och de troendes skara var av ett hjärta och en själ. Ingen av dem sade att något av det han ägde var hans eget, utan de hade allt gemensamt. Och med stor kraft vittnade apostlarna om Herren Jesu uppståndelse, och stor nåd var över dem alla. Inte heller fanns någon bland dem som led brist. Ty alla som ägde mark eller hus sålde det och kom med priset för det som hade sålts och lade det vid apostlarnas fötter. Och var och en fick utdelat alltefter vad han behövde. Och Joses, som av apostlarna fick tillnamnet Barnabas (det betyder tröstens son), en levit från Cypern. Han hade en mark och sålde den, kom med pengarna och lade dem vid apostlarnas fötter. Apostlagärningarna 4:32-37

I Joppe fanns en lärjunge vid namn Tabita, vilket betyder Dorkas. Hon gjorde många goda gärningar och gav allmosor. Apostlagärningarna 9:36

I Caesarea fanns en man vid namn Kornelius, en officer i den så kallade italienska avdelningen. Han var from och fruktade Gud med hela sitt hus. Han gav många allmosor till folket och bad alltid till Gud. Han såg tydligt i en syn, vid nionde timmen på dagen, en Guds ängel komma in till honom och säga till honom: Kornelius. Då såg han på honom och blev förskräckt och frågade: "Vad är det, Herre?" Jesus svarade honom: "Dina böner och dina allmosor har stigit upp till åminnelse inför Gud." Apostlagärningarna 10:1-4

Och Cornelius sade: För fyra dagar sedan fastade jag ända till denna timme, och vid nionde timmen bad jag i mitt hus. Och se, en man stod framför mig i strålande kläder och sade: Cornelius, din bön är hörd, och dina allmosor är ihågkomna inför Gud. Apostlagärningarna 10:30-31

Jag har visat er allt, att ni bör arbeta så hårt för att ta hand om de svaga och komma ihåg Herren Jesu ord, hur han sade: Det är saligare att ge än att få. Apostlagärningarna 20:35

Och häri övar jag mig, att alltid ha ett rent samvete inför Gud och människor. Men efter många år kom jag för att ge allmosor och offergåvor till mitt folk. Apostlagärningarna 24:16-17

Den som stjäl må icke mer stjäla, utan hellre arbeta och göra det goda med sina händer, så att han har något att ge åt den som behöver. Efesierbrevet 4:28

De apokryfiska böckerna

Jag, Tobit, har vandrat alla mina livsdagar på sanningens och rättfärdighetens vägar och gjort många allmosor mot mina bröder och mitt folk, som följde mig till Nineve, till assyriernas land. Tobit 1:3

Och på Enemessars tid gav jag många allmosor till mina bröder och mitt bröd till de hungriga och mina kläder till de nakna. Och om jag såg någon av mitt folk död eller liggande längs Nineves murar, begravde jag honom. Tobit 1:16-17

Ge allmosor av din egendom; och när du ger allmosor, låt inte ditt öga vara avundsjukt, och vänd inte ditt ansikte bort från någon fattig, så skall Guds ansikte inte vända sig bort från dig. Om du har överflöd, ge allmosor därefter; om du bara har litet, var inte rädd för att ge i enlighet med det lilla. Ty du samlar en god skatt åt dig själv till nödens dag. Ty dessa allmosor räddar från döden och låter inte komma in i mörkret. Ty allmosor är en god gåva till alla som ger dem, inför den Högste. Tobit 4:7-11

Ge av ditt bröd åt de hungriga och av dina kläder åt de nakna, och ge allmosor efter din överflöd. Låt inte ditt öga avundas dig när du ger allmosor. Tobit 4:16

Bön är god tillsammans med fasta, allmosor och rättfärdighet. Lite med rättfärdighet är bättre än mycket med orättfärdighet. Det är bättre att ge allmosor än att samla guld. Ty allmosor räddar från döden och förlåter all synd. De som utövar allmosor och rättfärdighet skall fyllas av liv. Tobit 12:8-9

Så slutade Tobit att lova Gud. Och han var åtta och femtio år gammal när han förlorade sin syn, som han återfick efter åtta år. Han gav allmosor och växte i fruktan för Herren Gud och lovade honom. Tobit 14:1-2

Och begrav mig anständigt, och din mor med mig; men stanna inte längre i Nineve. Kom ihåg, min son, hur Aman behandlade Achiakarus, som uppfostrade honom, hur han förde honom ut ur ljuset in i mörkret och hur han belönade honom igen. Ändå blev Achiakarus räddad, men den andre fick sin belöning, ty han gick ner i mörkret. Manasse gav allmosor och undkom dödens snaror som de hade gillrat för honom, men Aman föll i snaran och omkom. Så nu, min son, se vad allmosor gör och hur rättfärdighet befriar. När han hade sagt detta, gav han upp andan i sin säng, etthundraåttafemtio år gammal, och han begravde honom hedersamt. Tobit 14:10-11

Vatten släcker en flammande eld, och allmosor försonar synder. Sirak 3:30
Var inte modlös när du ber, och försumma inte att ge allmosor. Sirak 7:10
Inget gott kan komma till den som alltid är upptagen med ondska, inte heller till den som inte ger allmosor. Syrak 12:3

En mans allmosor är som ett sigill för honom, och han bevarar människans goda gärningar som ögonstenen och ger ånger åt sina söner och döttrar. Sirak 17:22

Förvara allmosor i dina förråd, så skall de befria dig från all lidande. Sirak 29:12

Den som älskar guld blir inte rättfärdig, och den som följer fördärvet får nog av det. Guld har varit mångas undergång, och deras undergång var nära förestående. Det är ett hinder för dem som offrar till det, och varje dåre skall bli överfallen därav. Salig är den rike som funnen är felfri och inte har strävat efter guld. Vem är han? Och vi skall kalla honom salig, ty underbara ting har han gjort bland sitt folk. Vem har prövats därigenom och funnen fullkomlig? Må han då berömma sig. Vem kan synda och inte synda? Eller göra ont och inte göra det? Hans ägodelar skall fastställas, och församlingen skall förkunna hans allmosor. Sirak 31:5-11

Den som vedergäller en god gärning, offrar fint mjöl, och den som ger allmosor, offrar lovsång. Syrak 35:2

Bröder och hjälp står emot nödens tid, men allmosor skall befria mer än båda. Sirak 40:24

Förlorade böcker i Bibeln

Den välsignade och evigt härliga jungfru Maria, sprungen från Davids kungliga släkt och familj, föddes i staden Nasaret och utbildades i Jerusalem, i Herrens tempel. Hennes fars namn var Joakim och hennes mors namn var Hanna. Hennes fars familj var från Galileen och staden Nasaret. Hennes mors familj var från Betlehem. Deras liv var rent och rätt i Herrens ögon, fromma och oklanderliga inför människor. Ty de delade alla sina ägodelar i tre delar: En del ägnade de åt templet och tempeltjänstemän; en annan fördelade de bland främlingar och fattiga; och den tredje reserverade de för sig själva och sin egen familjs bruk. Evangeliet om Marias födelse 1:1-4

Var inte rädd, Joachim, och bli inte orolig vid min åsyn, ty jag är en Herrens ängel, sänd av honom till dig, för att meddela dig att dina böner är hörda och dina allmosor har stigit upp inför Gud. Evangeliet om Marias födelse 2:3

Efteråt visade sig ängeln för hans hustru Hanna och sade: Frukta inte, och tro inte att det du ser är en ande. Ty jag är den ängel som har framburit dina böner och allmosor inför Gud, och jag är nu sänd till dig för att meddela dig att en dotter skall födas åt dig, som skall heta Maria och vara välsignad framför alla kvinnor. Evangeliet om Marias födelse 3:1-2

Hermas herdes tredje bok 2:1-13 (liknelser)
1 Medan jag gick ut på fältet och betraktade almen och vinrankan och tänkte på deras frukter, visade sig en ängel för mig och sade till mig: Vad är det du funderar på så länge inom dig själv?
2 Och jag sade till honom: Herre, jag tänker på denna vinstock och denna alm eftersom deras frukter är vackra. Och han sade till mig: Dessa två träd är satta som ett exempel för Guds tjänare.
3 Och jag sade till honom: Herre, jag skulle vilja veta hur mönstret för dessa träd som du nämner består. Lyssna, säger han; ser du denna vinranka och denna alm? Herre, sade jag, jag ser dem,
4 Denna vinstock, säger han, är fruktbar, men almen är ett träd utan frukt. Ändå skulle denna vinstock, om den inte sattes vid denna alm och stöddes av den, inte bära mycket frukt; utan liggandes på marken skulle den bära dålig frukt, eftersom den inte hängde på almen; medan den, stödd på almen, bär frukt både för sig själv och för den.
5 Se därför hur almen ger inte mindre, utan snarare mer frukt än vinstocken. Hur, herre, sade jag, kan den bära mer frukt än vinstocken? För, sade han, vinstocken som stöds på almen ger både rik och god frukt; medan den, om den ligger liggande på marken, skulle bära lite, och det mycket illa också.
6 Denna liknelse är därför framställd för Guds tjänare; och den representerar den rike och den fattige mannen. Jag svarade: Herre, gör detta uppenbart för mig. Hör, sade han; den rike mannen har rikedom; men inför Herren är han fattig; ty han är upptagen av sin rikedom och ber föga till Herren; och de böner han ber är lata och utan kraft.
7 När den rike mannen ger den fattige det han behöver, ber den fattige till Herren för den rika, och Gud ger den rike allt gott, ty den fattige är rik på bön, och hans böner har stor kraft hos Herren.
8 Den rike mannen ger de fattiga allt, eftersom han inser att Herren bönhör honom. Desto mer villigt och utan att tveka ger han honom vad han behöver och ser till att ingenting ska fattas.
9 Och den fattige tackar Herren för de rika, ty de utför båda sina gärningar från Herren.
10 Människorna anser därför att almen inte ger någon frukt, och de varken vet eller förstår att när den läggs till vinstocken, bär vinstocken dubbel odling, både för sig själv och för almen.

11 Så hörs även de fattiga som ber till Herren för de rika, och deras rikedomar ökar, eftersom de tjänar de fattiga som har sin rikedom. De får därför båda ta del i varandras goda gärningar.
12 Den som gör detta skall därför inte bli övergiven av Herren, utan bli skriven i livets bok.
13 Lyckliga är de som är rika och anser sig ha fått mer att göra. Den som känner till detta kan i viss mån tjäna andra.

Glömda böcker från Edens land

Sebulons testamente 2:1-21
1 Och nu, mina barn, säger jag er: Håll Herrens bud och visa barmhärtighet mot era nästa och ha medkänsla med alla, inte bara med människor utan också med djuren.
2 För allt detta välsignade Herren mig, och när alla mina bröder var sjuka, undkom jag utan sjukdom, ty Herren känner var och ens avsikter.
3 Ha därför medlidande i era hjärtan, mina barn, ty såsom en man gör mot sin nästa, så skall ock Herren göra mot honom.
4 Ty mina bröders söner var sjuka och dog för Josefs skull, eftersom de inte visade barmhärtighet i sina hjärtan; men mina söner bevarades utan sjukdom, som ni vet.
5 Och när jag var i Kanaans land, vid kusten, fångade jag fisk åt min far Jakob; och när många kvävdes i havet, klarade jag mig oskadd.
6 Jag var den förste som byggde en båt att segla på havet, ty Herren gav mig förstånd och visdom däri.
7 Och jag sänkte ett roder bakom den, och jag spände ett segel på en annan upprätt träbit i mitten.
8 Och jag seglade där längs stränderna och fångade fisk åt min fars hus tills vi kom till Egypten.
9 Och i medlidande delade jag min fångst med varje främling.
10 Och om någon var främling, sjuk eller gammal, kokade jag fisken och tillredde den väl och gav den åt alla människor, alltefter vad var och en behövde, i sorg och medlidande med dem.
11 Därför mättade också Herren mig med överflöd av fisk när jag fångade fisk; ty den som delar med sin nästa får mycket mer av Herren.
12 I fem år fångade jag fisk och gav av den till var och en jag såg, och det räckte till hela min fars hus.
13 Och på sommaren fångade jag fisk, och på vintern höll jag får med mina bröder.
14 Nu ska jag berätta för er vad jag gjorde.
15 Jag såg en man i nöd genom nakenhet om vintern och förbarmade mig över honom. Jag stal i hemlighet ett mantel från min fars hus och gav det åt den nödställde.
16 Mina barn, visa därför utan tvekan medkänsla och barmhärtighet mot alla människor av det som Gud skänker er, och ge till var och en med ett gott hjärta.
17 Och om ni inte har råd att ge åt den som behöver, så ha medlidande med honom i innerlig barmhärtighet.
18 Jag vet att min hand inte fann tillräckligt för att ge åt den som behövde det, och jag gick gråtande med honom i sju stadier, och mitt hjärta längtade efter honom i medlidande.
19 Ha därför också ni, mina barn, medlidande med var och en och visa barmhärtighet, så att också Herren må förbarma sig och förbarma sig över er.
20 Ty även i de sista dagarna skall Gud sända sin barmhärtighet över jorden, och varhelst han finner barmhärtighetens inre förblir han i henne.
21 Ty i samma mån som en människa har medlidande med sina nästa, i samma mån har också Herren med honom.